

ще е въ сердце-то на почтенѣйшій-атъ родителъ кога той научи злощастіе-то на своята дщера. И за това най-паче челоуѣколюбіе-то иска да ся постарая да уменша негова-та печаль. Онова, кое-то може по-вече отъ друго нешто да го повреди ще е обнародованіе-то; това убо ще ся постарая да воспря.

Мил. Милордъ, радувамся отъ все сердце зашто-то по благополучію освободень ты гледамъ отъ опасность-та въ коя-то ты бѣ пропалналь.

Бон. За коя опасность говоришь?

Мил. Говоря за опасность-та на пицова.

Бон. Не разумѣвамъ що говоришь.

Мил. Не треба да криеши; азъ за всичко ся научихъ.

Бон. Ты нищо не треба да знаеши.

Мил. Но бато самъ ся научила?

Бон. Ако си ся научила треба да положиши че нищо незнаеши.

Мил. Трудно е.

Бон. Гдѣ е Кавалерина, племянника твой?

Мил. Чинимися че е оице въ градина-та.

Не самъ го видѣла отъ приключеніе-то на пицови-те.